



Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

URA/ J.nr. 2008-6768

Dato: 8. oktober 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. september 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 505 (SOU Alm. del) stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Spørgsmål nr. 505:

”Ministeren bedes redegøre for om ministeren finder størrelsesforskellen på en rollator og en kørestol er så stor at brugen af en kørestol nødvendiggør en større lejlighed med plads til stor afstand mellem møblerne, eller om ministeren også mener at det kræver en pæn stor afstand til møblerne såfremt man skal rundt med en rollator i en lejlighed.”

Svar:

Boligstøtteleven indeholder en række særlige regler om beregning af boligstøtte til stærkt bevægelseshæmmede, som bebor en egnet bolig. Hensigten med reglerne er at yde ekstra boligstøtte til stærkt bevægelseshæmmede, på grund af de ekstra pladsbehov, disse mennesker kan have.

Af pkt. 88 i Socialministeriets boligstøttevejledning af 23. oktober 2003 fremgår følgende om beregning af boligstøtte til stærkt bevægelseshæmmede:

”Ved bedømmelsen af, om en person kan anses for at være bevægelseshæmmet i lovens forstand, skal der typisk lægges vægt på, om den pågældende har et handicap af motorisk art, som medfører, at den pågældende kun vanskeligt kan bevæge sig uden hjælpemidler som kørestol eller lignende og derfor kan have behov for en større bolig. En person, der kan bevæge sig uden hjælpemidler, som for eksempel en blind, vil således typisk ikke have behov for en sådan særlig indretning af boligen. Som et eksempel på et hjælpemiddel, der på linie med kørestol kan berettige til en forøget boligstøtte efter reglerne for stærkt bevægelseshæmmede, kan nævnes personløft/lift til brug i for eksempel badeværelset.

En person, der alene benytter rollator som hjælpemiddel, vil som udgangspunkt ikke kunne betragtes som stærkt bevægelseshæmmet. Afgørelsen af, om en person kan betragtes som stærkt bevægelseshæmmet efter boligstøtloven må imidlertid bero på en konkret, individuel vurdering i det enkelte tilfælde, hvor ikke alene den faktiske brug af et hjælpemiddel er afgørende, men hvor der lægges vægt på en helhedsvurdering af ansøgerens fysiske tilstand og behov for hjælpemidler til at komme omkring i boligen.”

Udgangspunktet er derfor, at en rollator ikke i sig selv kan begrunde, at der gives forhøjet boligstøtte, men at der i hver sag skal foretages en individuel vurdering.

Jeg er derfor af den opfattelse, at der er tale om en nødvendig og hensigtsmæssig skelnen, når der skal foretages en vurdering af, om en person må anses for at være stærkt bevægelseshæmmet.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen